

Komandi partur

Í komandi og seinasta parti verður greitt frá heimagjörda passinum hjá Sigert við meira enn 400 stemplum og um hansara seinastu ferð, sum var heim í kirkjugarðin í Kirkjubø.

Sigert fór á rossabaki til Paris

verða liðugur við ferð sína og ætla hann so at skriva bók um alt tað, hann hevur sæð og upplivað. Tað átti at blivið ein forvitnislig frásøgn, tí bæði hevur Sigurd givið sær stundir til og hevur hann havt skil á at geva øllum gætur í hesi ár, hann ferðaðist á sínum fótum gjøgnum tey fægri ríkir um heimin.

Tað sigst í flogboðunum, at hann bert hevur eina tannbust í viðføri. Men tað mátti illa borið til.

Ætlaða bókin gjørdist ikki veruleiki. Hann livdi ov stutt.

Sigert 1. som Globetrotter

Sigert dugdi væl at gera vart við seg sjálván, m.a. við smáskriftum sum vóru prentað fyrri at fáa boðskapin út til flest gjørligt. Her eru nøkur dømi. Fyrst eitt við yvirskriftini omanfyri, har hann lýsir seg sum ein drott:

For at kunne med en vis Berettigelse optræde som Menneskehedsens Talsmand og Aandelige Raadgiver blev det nødvendigt at ved Selvsyn lære de mangfoldige Forhold, som raader paa vor Planet, at kende, lige fra de bekymmerløse lykkelige Tilstande, som hersker blandt Naturfolkene i Verdens mest afsidesliggende Egne og til Storstædernes rodløse liv. Jeg ved hvordan Verden ser ud, og jeg kender og – elsker dens Beboere. Ogsaa Naturens ophøjede Sandheder, saaledes som de ytrer sig i al deres Mildhed og Storhed, Magt og Vælde paa Hav og Land under forskellige Breddegrader, har jeg tilgodegjort mig.

Om mine Eventyrlige og omvekslende Færder paa kryds og

tværs om vor Planet vil "Verdensskriftet" komme til at berette.

Hetta er tíðarritið sum Sigert gav út á fleiri málum. Sjálvur skrivar hann í sambandi við fyrstu donsku útgávuna í 1931 m.a:

Verdensskriftet er viet Menneskeheden. Med Tilfredsstillelse og Glæde kommer det at læses i alle Hjem Verden over. Det indfinder sig som et Barn, tiljubler Menneskene og fortæller om evig Fred og Fryd. Gennem den Tilslutning som det vinder, vokser det sig stærkt og griber sig an med gennemførelse af en endemaalsvenlig Verdensorganisation.

Med Oprettelse af **Verdensriget, Renhedsriget, Sundhedsriget, Skønhedsriget, Lykkeriget, Fredsriget** viger den materialistiske-egoistiske Samfundsordning med alle dens Misforhold, som bærer Skylden til Menneskehedens Udartning.

Um leiklutin hjá Føroyum í eitt komandi heimsríki skrivar hann:

Færingerne vil underordne sig Sandhedens og Naturens Bud og rette sig mod Lyset. Som fri oplyst Nation ønsker Færøerne at samarbejde med Danmark saavel som med andre Nationer i venskabelig Forstaaelse paa vort Slægtes harmoniske udvikling.

Helena, systirin, ger bart

Tað er sjálvsagt, at sjónarmiðini hjá Sigert um Føroyar sum ein sjálvstøðug tjóð fóru ikki framvið í tøg. Hetta var í Føroyum sum í Danmark. Í Føroyum var tað sjálvsagt Dimmalætting, sum ikki legðist á boðini. Og sum ofta var í

politikki, so var hetta gjørt meira ella minni ósakligt.

Hetta førði so til aftursvar kanska í somu mynt. Tann 28. januar 1914 er tað systirin Helena, sum ger bart í eini grein í Tingakrossi. Helena var ein kend kvinna tá í tíðini. Hon var fødd í 1864 og doyði longu í 1916 bara 52 ára gomul. Hon var ógift.

Henda grein sigur eisini nakað um politiska orðaskiftið fyrri 100 árum síðani. Hon skrivar:

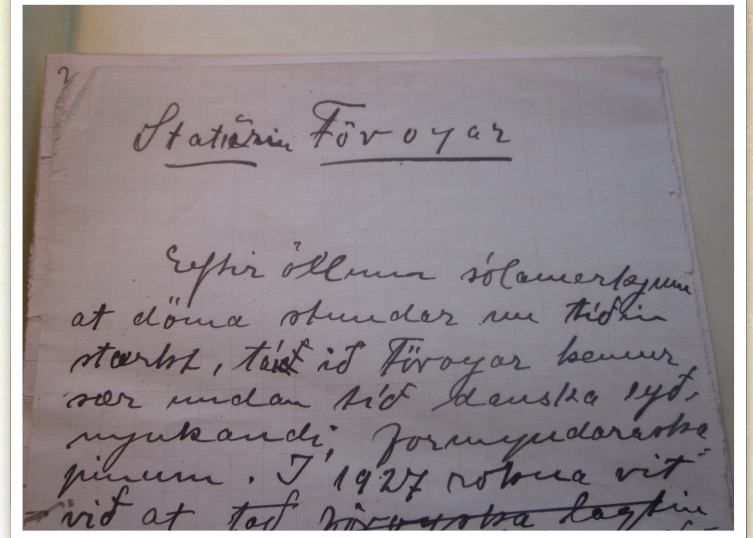
Hin reyði í Dimmu

Nakað fyrri jól stóð ein lítil grein í blaðnum "København" um ein fyrilestur, sum Sigurd Patursson hevði havt í Helsingfors nú síðsta heyst. Henda greinin var sømiliga skrivað og uttan illvilja á nakran hátt. Maðurin, ið skrivaði í Helsingfors, rópar seg X.

So brátt sum hugsast kann hevur hin reyði blaðstýrarin á Dimmalætting fingið fatur á hesi grein, og nú er hon ókennilig, úrklipt og óføra dúgliga skoytt upp í, óndsinnað og niðursetandi. Dimma veit sum er, at Sigurd Paturson er ov langt farin til at kunna verja seg.

Eg havi ikki hetta blað hjá mær, men eg minnst, at X byrjaði soleiðis: "Den velbekendte Forfatter Sigurd Patursson, der har berejst det meste af Jorden, dog med størst Interesse for Sibirien og Rusland..."

Stutt aftaná stendur aftur ein grein í Dimmu um Sigurd Patursson. Aftur henda greinin er umskrivað til Dimmalættingar, og 5-6 ferðir so long sum hin sanna, og hesa síðstu grein eigur hin illgitni Knútur Berlin, sum tað vildi verið tann størsti skendsil fyrri ein Føring at rokna sær til vin.

"Statutin Føroyar", handritið

Tað er eisini soleiðis við Knúti, at teir danir ið lurta eftir honum, eru eins fáir og smáir. Tað illa fær tó ikki altíð so bráðliga framgongd.

Sigurd Patursson unnur Føroyingum 50 milliónir úr danska statskassanum fyrri rentur og renturs rentu frá monopol-handilstíðini! Blaðstjórin blívur í ørviti av at hugsa eitt so vorðið uppskot, hann blívur sjúkur av tí. Men tann sum kastar orðini út, veit nokk hvat hann sigur, tó at hann eisini veit, at tann danski staturin bara situr omaná einum lítlum kassa.

Mær rennur í huga, hvat ein havnargenta segði við meg stutt fyrri jól: "Nú kennist raktið hjá Dimmalætting, tá einki sæst hatur um J. Patursson". Bíða nú – hon grevur okkurt fram undan lögtingsvalgini. Og so bleiv sjálvsagt. Men nú er tað maður, sum ikki veit av svikum og er so langt av leið, at hann ikki fær vart seg, sum skal nýtast til vápn á Dimmusar sniðgøtum móti bróður sínum Jóanes Patursson.

Eingin skal siga mær, at hin reyði blaðstýrari Dimmusar trýr uppá nakra frásíting Føroyar og Danmarkar millum...

Tað eru tibatetur danskir menn, sum hava meira vit í einum heysi enn Knútur og blaðstjórin tilsamans. Konsul Thomsen sigur á fundi í Keyptmannahavn, har samkoming er av lærdum og mentaðum monnum: "Eitt verk hevur dr. Berlin útint í hesi sak (flaggsakin). Hann er nú hataður um tað heila Ísland."

Blaðstjórin át fegin tann dag í dag allar Føroyingar, og svølgdi teir í sín danska bók. Nakað matgladur hevði hann tá verið!

Í sama nr. av "København", sum áðurenvnda grein stóð í, fell míni eygu á orðini:

Tann "Kultur, sum ikki er upprunnin av tjóðskaparligari grund er púra andleysur og hevur onga rót." So dýrmett orð eru fyrri Dimmu sum at rætta brand fyrri hund, og tey kunnu

ikki umskapast henni til svik og illgerð sum orðini hjá Sigurd Patursson.

Hvør var Knud Berlin?

Knud Berlin, sum Helena heldur so hánt um, hevur ikki verið so nógv kendur í Føroyum. Men hann var ein gitin lögfrøðingur, sum var serfrøðingur í statsrætti og íslenskum rætti. Hildið var, at hann helt seg vita meira um hetta enn hann gjørdi.

Eftir øllum at døma hevur hann arbeitt ímóti sjálvstýrisroyndunum í Íslandi og Føroyum. Millum annað skrivar Tingakrossur, at Knud Berlin helt, at tann avmarkaða sjálvstýrskrín hjá Sjálvstýrisflokkinum frá byrjan av var "loysing". So var tað var ikki so løgið, at Helena og onnur samsint høvdu ringt eygað á honum.

Helena tók beiggjan í forsvar